

**ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
ТЕХНОЛОШКО-МЕТАЛУРШКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ**

На основу одлуке Изборног већа одржаног 26.5.2022. године а по објављеном конкурс за избор једног редовног професора за ужу научну област **Социологија**, са пуним радним временом, на неодређено време, одређени смо за чланове Комисије за припрему извештаја.

На конкурс објављен у листу Послови од 8.6.2022. пријавио се један кандидат, и то **др Дарко Радосављевић ванредни професор**, који испуњава услове конкурса, запослен са пуним радним временом на Технолошко-металуршком факултету.

О пријављеном кандидату подносимо следећи

ИЗВЕШТАЈ

А. БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

Др Дарко М. Радосављевић рођен је 22.04.1973. године у Београду. Основну и средњу школу завршио је у Београду. Студије социологије на Филозофском факултету Универзитета у Приштини завршио је 1999. године са просечном оценом у току студија 8,9 (дипломски 10). Исте године уписао је магистарске студије на Филозофском факултету Универзитета у Нишу, на смеру Социологија друштвеног развоја. Магистарски рад под насловом *“Противуречности и домети модернизације друштва у транзицији у Југоисточној Европи (компаративна социолошка анализа искустава у СЦ, Бугарској и Македонији)”* одбранио је 16.02.2005. године на Филозофском факултету Универзитета у Нишу. Докторску дисертацију под називом *“Утицај технолошког развоја на промене професионалне структуре и образовања инжењера у Србији”* одбранио је 10.12.2011. године на Филозофском факултету Универзитета у Нишу.

Године 1999. почиње да ради на Технолошко-металуршком факултету Универзитета у Београду као асистент-приправник на Катедри за друштвене науке на предмету Социологија, а 2005. године изабран је у звање асистента. У звање доцента изабран је 23.10.2012. године. Од 2012.године изводи наставу из предмета Социологија, а на докторским студијама из предмета Менаџмент људских ресурса. Године 2013/14 био је ангажован на извођењу вежби из предмета Одрживи развој.

Дана 26.12.2017. изабран је у звање ванредног професора на Катедри за друштвене науке на предмету Социологија.

Др Дарко Радосављевић је био ангажован на пројекту Министарства науке Републике Србије, бр. 1800, *“Транзиција друштва и привреде Србије у процесу глобализације и регионализације”*, на Институту друштвених наука, Београд 2001-2005. године.

Од 2011-2019. године био је ангажован на пројекту Министарства науке, просвете и технолошког развоја Републике Србије, бр.Ш 45019 *“Синтеза, развој технологија добијања и примена наноструктурних мултифункционалних материјала дефинисаних својстава”*, Београд 2011-2019. године.

Од 2020. године па до данас ангажован је на пројектним задацима у оквиру институционалног финансирања истраживања од стране Министарства просвете, науке и технолошког развоја под бројем 451-03-68/2022-14/200135.

Школске 2006/2007 и 2007/2008 године на основу споразума између Машинског факултета у Београду и Технолошко-металуршког факултета у Београду био је ангажован као асистент на извођењу вежби из предмета Социологија и економија на Машинском факултету Универзитета у Београду.

Школске 2013/2014, 2014/2015, 2015/2016 године на основу споразума између Машинског факултета и Технолошко-металуршког факултета Универзитета у Београду био је ангажован на извођењу предавања из предмета Социологија и економија на Машинском факултету Универзитета у Београду.

Од 2013. године ангажован је у Иновационом центру Технолошко-металуршког факултета на пројекту сертификавања додатних квалификација и организацији обука и преквалификација.

Од јануара 2015-2018. године био је члан је Стручног тима за израду Националног оквира квалификација у Републици Србији при Министарству просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, решење бр. 119-01-399/2014-06.

За потребе Завода за унапређивање образовања и васпитања, као члан радне групе/комисије, 2019. године учествовао је у *"Припреми предлога програма наставе и учења за трећи и четврти разред општег средњег образовања и васпитања-Социологија"*, решење бр. 1524-П-3-2/2019.

Ангажован је као рецензент у домаћим часописима Социологија и Социолошки преглед.

За потребе Министарства просвете, науке и технолошког развоја, као експерт Светске банке, урадио је истраживање под називом *"Иновативне и истаживачке стратегије у области друштвених и хуманистичких наука"*, за који је поднео извештај 2015. године.

Заменик је шефа Катедра за друштвене науке (од 2012–), а од 2002–2022. године био је на дужности секретара Катедре за друштвене науке. Од 2003. године па до данас члан је НН већа као и Изборног већа Технолошко-металуршког факултета Универзитета у Београду.

Од 2002. године па до сада је председник пописне комисије на Катедри за Друштвене науке Технолошко-металуршког факултета Универзитета у Београду.

Од 2012. године је члан Комисије за промоцију Технолошко-металуршког факултета Универзитета у Београду.

Од 2022. године је члан Комисије за стручну праксу Технолошко-металуршког факултета Универзитета у Београду.

Од 2022. године је члан Комисије за дисциплинску одговорност студената.

Члан је међународног пројекта *"Циркуларни градови, COST CA 17133 (<https://circular-city.eu/>)"*.

Члан је програмског одбора и рецензент радова објављених у Зборнику радова на Научном скупу Политехника 2021 (Зборник радова *"Politehnika 2021.pdf"*).

Др Дарко Радосављевић је члан Српског социолошког друштва од 2005. године.

Др Дарко Радосављевић чита, пише и говори енглески језик.

Б. ДИСЕРТАЦИЈЕ

1. *"Утицај технолошког развоја на промене професионалне структуре и образовања инжењера у Србији"*, Докторска дисертација, Филозофски факултет, Универзитет у Нишу, 2011.
2. *"Противуречности и домети модернизације друштава у транзицији у Југоисточној Европи (компаративна социолошка анализа искустава у СЦГ, Бугарској и Македонији)"*, Магистарски рад, Филозофски факултет, Универзитет у Нишу, 2005.

В. НАСТАВНА ДЕЛАТНОСТ

Др Дарко Радосављевић је у звању асистента-приправика изводио вежбе на Катедри за друштвене науке Технолошко-металуршког факултета из предмета Социологија од 1999. до 2005. године.

Од 2005. године након избора у звање асистента изводи вежбе из предмета Социологија, а школске 2006/2007 и 2007/2008 године др Дарко Радосављевић је на основу

споразума између Машинског факултета у Београду и Технолошко-металуршког факултета Универзитета у Београду био ангажован на извођењу вежби из предмета Социологија и економија на Машинском факултету Универзитета у Београду.

Од избора у звање доцента (2012. године) до данас, на Технолошко-металуршком факултету, по старим и текућим наставним програмима изводи је и изводи предавања и вежбе из предмета:

- ❑ Социологија, предавања и вежбе на основним академским студијама, на првој години, за све студијске програме;
- ❑ Одрживи развој, вежбе, на четвртој години основних академских студија (2014. вежбе), 2019- до данас(предавања и вежбе);
- ❑ Економија и заштита животне средине (предавања и вежбе), мастер академске студије, 2020 – до данас;
- ❑ Економија животне средине и одрживи развој, докторске студије, 2020-до данас (предавања); i
- ❑ Менаџмент људских ресурса, (предавања), докторске студије 2013- до данас.

Школске 2013/2014, 2014/2015, 2015/2016 године др Дарко Радосављевић је на основу споразума између Машинског факултета и Технолошко-металуршког факултета Универзитета у Београду био ангажован на извођењу предавања из предмета Социологија и економија на Машинском факултету Универзитета у Београду.

Од школске 2013/2014 године, па до данас, на основу споразума између Високе струковне школе Београдска политехника (некадашњи назив), сада Академија техничких струковних студија Београд и Технолошко-металуршког факултета Универзитета у Београду, изводи наставу из предмета Одрживи развој и животна средина и Социологија и пословне комуникације.

Од школске 2021/22. године на основу споразума између Факултета политичких наука у Београду и Технолошко-металуршког факултета у Београду изводи наставу из предмета Економија животне средине и природних ресурса.

Педагошка активност др Дарка Радосављевића у студентским анкетама од 2016. године до данас оцењена је одлично (оцена: 4,38>4).

Аутор је монографије националног значаја *“Утицај технолошког развоја на промене у професионалној структури запослених”*, Академска мисао, Београд (2022), стр.100, ISBN 978-86-7466-939-6 (рецензенти: др Љубиша Митровић, емеритус, Филозофски факултет, Универзитет у Нишу, др Наталија Јовановић, ред. проф. Филозофски факултет, Универзитет у Нишу, др Дарко Надић, ред. проф. Факултета политичких наука, Универзитет у Београду) која служи као допунска литература за извођење наставе на Технолошко-металуршком факултету.

Коаутор је уџбеника из социологије са проф. др Слободаном Покрајцем, *“Увод у социологију”*, III неизмењено издање, Технолошко-металуршки факултет, Београд, 2022. ISBN 978-86-7401-307-6, по коме се изводи настава (предавања и вежбе) на Технолошко-металуршком факултету.

Такође, коаутор је помоћног уџбеника из социологије са проф. др Предрагом Раденовићем, *“Практикум из социологије рада”*, II измењено и допуњено издање, Академска мисао, Београд, 2002. ISBN 86-7466-037-1, који служи као допунска литература за извођење наставе на Технолошко-металуршком факултету.

Рецезент је помоћног уџбеника *“Принципи инжењерства”*, Београд (2014), ISBN 978-86-89691-03-0, који служи као допунска литература на предмету Принципи инжењерства на Факултету за инжењерски менаџмент.

Др Дарко Радосављевић је био члан комисије за одбрану три дипломска рада и четири пута ментор завршног рада на Технолошко-металуршком факултету у Београду.

Г. ПЕДАГОШКА АКТИВНОСТ

П10 ОЦЕНА НАСТАВНЕ АКТИВНОСТИ

П11 Збирна оцена наставне активности добијена у студентској анкети (П11=5)

Шифра предмета	Назив предмета	Шк. год.	Број студената	Оцена
ЗП105	Социологија	2016/2017	374	4,44
ЗП105	Социологија	2017/2018	364	4,49
ЗП105	Социологија	2018/2019	309	4,10
ЗП105	Социологија	2019/2020	318	4,38
ЗП105	Социологија	2020/2021	353	4,40
ЗП40	Одрживи развој	2018/2019	95	4,10
ЗП40	Одрживи развој	2019/2020	89	4,60
ЗП40	Одрживи развој	2020/2021	108	4,54

Збирна оцена наставне активности на предмету Социологија од 2016/2017 године закључно са 2020/2021 годином на основним академским студијама је 5 (4,36, за просечан број студената 344 по школској години). За предмет Одрживи развој на основним академским студијама, просечна оцена др Дарка Радосављевића добијена у студентским анкетама од 2018/2019 године закључно са 2020/2021 је 5 (4,41>4, за просечан број студената по школској години 97).

П20 ПРИПРЕМА И РЕАЛИЗАЦИЈА НАСТАВЕ

П21 Кандидат је у потпуности припремио наставни програм предмета (6x5=30)

Пре избора у звање ванредног професора

- Основне академске студије:
  1. Кандидат је 2013. године **у потпуности** припремио наставу из предмета Социологија на Технолошко-металуршком факултету Универзитета у Београду.
- Основне струковне студије:
  2. Кандидат је **у потпуности** припремио предавања и вежбе из предмета Одрживи развој и животна средина (2014) за потребе извођења наставе у Високој струковној школи Београдска политехника.
- Мастер и докторске академске студије:
  3. На докторским студијама кандидат је 2013. године **заједно** са проф. др Горданом Кокезом припремио наставу из предмета Менаџмент људских ресурса на Технолошко-металуршком факултету Универзитета у Београду.

После избора у звање ванредног професора

- Основне академске студије:
  1. Кандидат је 2019. године **у потпуности** припремио наставни план и програм из предмета Одрживи развој на Технолошко-металуршком факултету Универзитета у Београду.
- Мастер и докторске академске студије:
  2. Кандидат је 2020. године **у потпуности** припремио наставни план и програм из предмета Економија и заштита животне средине на Технолошко-металуршком факултету Универзитета у Београду, на мастер студијама.
  3. Кандидат је 2020. године **у потпуности** припремио наставни план и програм из предмета Економија животне средине и одрживи развој на Технолошко-металуршком факултету Универзитета у Београду, на докторским студијама.

П30 УЦБЕНИЦИ

П31 Објављен уџбеник (1x10=10)

Пре избора у звање ванредног професора

1. С. Покрајац, Д. Радосављевић, “Увод у социологију“, Београд, 2016. *II неизмењено издање*, Технолошко-металуршки факултет, Београд, 2016. ISBN 978-86-7401-307-6.

П32 Објављен практикум или помоћни уџбеник (1x5=5)

1. П. Раденовић, Д. Радосављевић, “Практикум из социологије рада“, *II измењено и допуњено издање*, Академска мисао, Београд, 2002. ISBN 86-7466-037-1.

После избора у звање ванредног професора

2. С. Покрајац, Д. Радосављевић, “Увод у социологију“, Београд, 2022. *III неизмењено издање*, Технолошко-металуршки факултет, Београд, 2022. ISBN 978-86-7401-307-6.

П40 МЕНТОРСТВО

(П42) Члан комисије за одбрану докторске дисертације (2x2=4)

После избора у звање ванредног професора

1. М. Кадијевић, “*Политика снабдевања природним гасом у европским државама*“, Факултет политичких наука, Универзитет у Београду, (2021).
2. М. Вујић, “*Позиција животне средине у социо-политичким формама развоја западне цивилизације*“, Факултет политичких наука, Универзитет у Београду, (2022).

П46 Члан комисије одбрањеног дипломског/мастер рада (3x0,5=1,5)

Пре избора у звање ванредног професора

1. М. Газибара, “*Утицај менаџмента људских ресурса на унапређење пословања економских субјеката*“, ТМФ, Београд (2015).
2. Д. Стаменковић, “*Утицај примене савремених метода управљања људским ресурсима на унапређење пословања индустријских предузећа*“, ТМФ, Београд (2016).
3. Д. Шарац, “*Управљање људским ресурсима у функцији унапређења ефикасности пословања привредних субјеката*“, ТМФ, Београд (2016).

П48 Ментор одбрањеног завршног рада (4x0.5=2)

После избора у звање ванредног професора

1. А. Зораја, “*Управљање пословним ресурсима у циљу унапређења пословања привредних субјеката*“, ТМФ, Београд (2018).
2. А. Јањић, “*Корпоративна друштвена одговорност предузећа прехранбене индустрије у Републици Србији*“, ТМФ, Београд (2022).
3. А. Чуговић, “*Органска производња меса у Републици Србији са аспекта одрживог развоја*“, ТМФ, Београд (2022).
4. Ј. Јеличић, “*Социо-економски и еколошки аспекти изградње мини хидроелектрана у Србији*“, ТМФ, Београд (2022).

Д. НАУЧНО-ИСТРАЖИВАЧКА ДЕЛАТНОСТ

У овину досадашњег научно-истраживачког рада др Дарко Радосављевић је аутор монографије ”Утицај технолошког развоја на промене у професионалној структури запослених”, Академска мисао, Београд (2022), стр.100, ISBN 978-86-7466-939-6 (рецензенти: др Љубиша Митровић, емеритус, Филозофски факултет, Универзитета у Нишу, др Наталија Јовановић, ред. проф. Филозофског факултета, Универзитет у Нишу, др Дарко Надић, ред. проф. Факултета политичких наука, Универзитет у Београду).

Коаутор је уџбеника “Увод у социологију“ и помоћног уџбеника “Практикум из социологије рада“.

Објавио је 4 научна рада и то категорије М22, М23 и 2 рада М24. Четира рада је објавио из категорије М51, један рад из категорије М52, 4 рада из категорије М44 и један рад из категорије М45.

На међународним конференцијама имао је четрнаест саопштења штампаних у целини категорије М33. Имао је једно предавање по позиву на скупу националног значаја објављено у целини категорије М61. На скуповима националног значаја имао је 6 излагања која су штампана у целини.

Учествовао је у реализацији више научно-истраживачких пројеката ресорног министарста и то:

- ❑ Др Дарко Радосављевић је био ангажован на пројекту Министарства науке Републике Србије, бр. 1800, “Транзиција друштва и привреде Србије у процесу глобализације и регионализације”, на Институту друштвених наука, Београд 2001-2005. године.
- ❑ Од 2011-2019. године био је ангажован на пројекту Министарства науке, просвете и технолошког развоја Републике Србије, бр.ІІІ 45019 “Синтеза, развој технологија добијања и примена наноструктурних мултифункционалних материјала дефинисаних својстава”, Београд 2011-2019. године.
- ❑ Од 2020. године па до данас, ангажован је на пројектним задацима у оквиру институционалног финансирања истраживања од стране Министарства просвете, науке и технолошког развоја под бројем 451-03-68/2022-14/200135.
- ❑ Од јануара 2015-2018. године био је члан је Стручног тима за израду Националног оквира квалификација у Републици Србији при Министарству просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, решење бр. 119-01-399/2014-06.
- ❑ За потребе Завода за унапређивање образовања и васпитања, као члан радне групе/комисије, 2019. године учествовао је у ”Припреми предлога програма наставе и учења за трећи и четврти разред општег средњег образовања и васпитања-Социологија“, решење бр. 1524-ІІ-3-2/2019.
- ❑ За потребе Министарства просвете, науке и технолошког развоја, као експерт Светске банке, урадио је истраживање под називом ”Иновативне и истраживачке стратегије у области друштвених и хуманистичких наука“, за који је поднео извештај 2015. године.
- ❑ Европска сарадња науке и технологије, пројекат COST CA 17133 (2018-2022) - Implementing nature based solutions for creating a resourceful circular city (Circular City Re.Solution), Европска комисија, Хоризонт платформа Н2020. Координатор пројекта - Dr Guenter Langergraber, Институт за санитарно инжењерство, Беч, Аустрија (енгл. Institute of Sanitary Engineering, Vienna, Austria), <https://www.cost.eu/actions/CA17133/#tabsName:management-committee>

СПИСАК ОБЈАВЉЕНИХ РАДОВА

M20 РАДОВИ ОБЈАВЉЕНИ У НАУЧНИМ ЧАСОПИСИМА МЕЂУНАРОДНОГ ЗНАЧАЈА, НАУЧНА КРИТИКА; УРЕЂИВАЊЕ ЧАСОПИСА

M22 Рад у истакнутом међународном часопису (1x5=5)

Пре избора у звање ванредног професора

1. С. Урошевић С., Д. Радосављевић, В. Стефановић, Д. Ђорђевић, Г. Кокеза, "Multicriteria ranking of a job positions by elektra methods in order to improve the analysis and conditions at work in companies textile industry", *Industria Textila*, (2017) ISSN 122-5347. IF 2015=0,570, Material Science, Textiles.

M23 Рад у међународном часопису (1x4=4)

После избора у звање ванредног професора

1. Д. Радосављевић, "Дељење-преношење знања у компанијама", Социолошки преглед, Вол. LVI/2022. Издавач Српско социолошко друштво, (2022) 631-643, ISSN:0085-632.0.

M24 Радови међународног значаја верификовани посебном одлуком (2x4=8)

Пре избора у звање ванредног професора

1. Г. Кокеза, Д. Радосављевић, "Influence of tehnological development on encoraging innovativeness of domestic industrial enterprises", *Економика предузећа*, (2016) 478-491, ISSN 0353-443X.

После избора у звање ванредног професора

2. Д. Радосављевић, С. Јосиповић, Г. Кокеза, С.Урошевић, "A new model of rural development based on human capital and entrepreneur ship", *Економика пољопривреде*, VOL.LXIX, N°2 (305-636) (2022) 595-613, ISSN: 0352-3462.

M30 ЗБОРНИЦИ МЕЂУНАРОДНИХ НАУЧНИХ СКУПОВА

Пре избора у звање ванредног професора

M33 Саопштења са међународних скупова штампаних у целини (14x1=14)

1. Д. Радосављевић, "Култура у процесима ретрадиционализације и модернизације у друштвима транзиције (СЦГ, МАКЕДОНИЈЕ и БУГАРСКЕ", *Савремени Балкан у контексту геокултуре развоја, културе мира и евроинтеграцијских процеса*", Ниш (2005), 135-141.
2. Д. Радосављевић, "Модернизација начина производње у Србији", VIII Симпозијум са међународним учешћем Савремене технологије и привредни развој", Лесковац (2009) 317-321
3. Д. Радосављевић, "Значај перманентног образовања у екологији", XX International Scientific and Professional Meeting "ECOLOGICAL TRUTH" Eco-Ist'12, Bor 30 May-2 June, (2012), 535-539.
4. Ј. Петровић, Ј., Стаменовић, М., Јовановић, О., Бркић, Д. Радосављевић, "The analysis of negative traffic influence on the environment and society in Belgrade", XX International Scientific and Professional Meeting "ECOLOGICAL TRUTH", Eco-Ist'12, Bor 30 May-2 June, (2012), 442-448.
5. Д. Радосављевић, В. Павићевић, Ч. Мاستиловић Т., "Улога менаџмента у целулозно папирној индустрији са аспекта одрживог развоја", XVIII Медународни симпозијум из области целулозе, папира, амбалаже и графике, ТМФ, Универзитрт у Београду, Златибор 19-22, јун (2012), 103-107.
6. М. Стаменовић, Ј. Петровић, В. Павићевић, О. Јовановић, Д. Радосављевић, С. Путић,

- “Hydropower potential of Serbia“, International Scientific and Professional Meeting “Ecological Truth“ Eco-Ist’13, Bor (2013), 378-385, ISBN 978-86-6305-007-5.
7. **Д. Радосављевић**, В. Павићевић, М. Стаменовић, Б. Дуровић, "Критеријуми заштите животне средине за инфраструктурне пројекте -услов одрживог развоја“, IX Симпозијум Рециклажне технологије и одрживи развој, Универзитет у Београду, Технички факултет у Бору, Зајечар, (2014), 441-445.
  8. П. Максић, **Д. Радосављевић**, Д. Бркић, В. Павићевић, С. Путић, М. Стаменовић, “Green design: the importance of eco-technological innovations for design practise“, IX Симпозијум Рециклажне технологије и одрживи развој, Универзитет у Београду, Технички факултет у Бору, Зајечар, (2014), 254-259, ISBN 978-86-6305-025-9.
  9. М. Стаменовић, **Д. Радосављевић**, В. Павићевић, Д. Бркић, С. Путић, “Socioeconomic criteria for infrastructure projects - condition for sustainable development“, X International Symposium on Recycling Tehnologies an Sustainable Development, 4 November, Бор, (2015), 113-118, ISBN 978-86-6305-037-2.
  10. В. Павићевић, **Д. Радосављевић**, М. Стаменовић, В. Аливојводић, А. Божић, ,“Financial criteria for infrastructure projdcts-condition for sustainable development“, Зборник радова, XI International Symposium on Recycling Tehnologies an Sustainable Development, 2-4 November, Бор, (2016), 94-100.
  11. **Д. Радосављевић**, С. Јосиповић, Ђ. Лазић, “Значај улога израде Националног оквира квалификација Србије (НОКС)“, Зборник радова, XX међународни симпозијум из области целулозе, папира, амбалаже и графике, Златибор (2015), 146-152, ISBN 978-86-7401-323-6
  12. В. Павићевић, **Д. Радосављевић**, М. Стаменовић, Б. Дуровић, “Управљање амбалажним отпадом као услов одрживог развоја“, Зборник радова, XX међународни симпозијум из области целулозе, папира, амбалаже и графике, Златибор (2015), 124-129., ISBN 978-86-7401-323-6.

После избора у звање ванредног професора

13. **Д. Радосављевић**, А. Јелић, ”Улога образовања у одрживом развоју“, Шести научно-стручни скуп Политехника, Секција: Животна средина и одрживи развој, Београд. Зборник радова, 10. децембар 2021, 792-795, ISBN-978-86-7498-087-3.
14. **Д. Радосављевић**, А. Јелић “Развој људских ресурса у графичкој индустрији“,Шести научно-стручни скуп Политехника, Секција: Животна средина и одрживи развој, Београд. Зборник радова, 10. децембар 2021, 765-768, ISBN-978-86-7498-087-3.

М40 - МОНОГРАФИЈЕ НАЦИОНАЛНОГ ЗНАЧАЈА

После избора у звање ванредног професора

М42 Монографија националног значаја (1x7=7)

1. **Д. Радосављевић**, ”Утицај технолошког развоја на промене у професионалној структури запослених”, Академска мисао, Београд (2022), стр.100, ISBN 978-86-7466-939-6 (рецензенти: др Љубиша Митровић, емеритус, Филозофски факултет, Универзитета у Нишу, др Наталија Јовановић, ред. проф. Филозофског факултета, Универзитета у Нишу, др Дарко Надић, ред. проф. Факултета политичких наука, Универзитета у Београду).

М44 Рад у истакнутом тематском зборнику водећег националног значаја (4x3=12)

Пре избора у звање ванредног професора

1. **Д. Радосављевић**, “Православље и развој“, Наука, религија, друштво, Министарство вера Републике Србије и САНУ, Београд (2002) стр. 219-225.

2. С. Покрајац, **Д. Радосављевић**, С. Јосиповић, “*Одлив мозгова“ и процес реиндустријализације Србије*“, Зборник радова, Становништво Југоисточне Србије, одлив мозгова, узроци и последице по национални развој и идентитет, САНУ, Универзитет у Нишу, Филозофски факултет, Центар за научно истраживачки рад САНУ и Универзитет у Нишу, стр. 95-105., ISBN 978-86-7379-414-3.

После избора у звање ванредног професора

3. Г. Кокеза, **Д. Радосављевић**, “*Management of intellectual capital with the aim of improving business success of enterprises*“, Svet i Srbija–Економска и друштвена гигања, Центар за издавачку делатност, Економски факултет у Београду, 2019, страна 237-240, ISBN 978-86-403-1602-6.
4. **Д. Радосављевић**, С. Јосиповић, “*Перманентно образовање и каријерна мобилност као фактори одлива мозгова из Србије*“, Научни скуп Узроци мобилности људског/образовног капитала и последице по садашњи и будући развој Југоисточне Србије, 12. Новембар, Ниш, Зборник радова 9/2022.

М45 Рад у истакнутом тематском зборнику националног значаја (1x1,5=1,5)

После избора у звање ванредног професора

1. **Д. Радосављевић**, В. Павићевић, “*Финансирање инвестиционих пројеката управљања отпадом-услов за одрживи развој*“, Зборник радова Европа за мене, Факултет политичких наука Универзитета у Београду, Београд (2018) 353-362.

М50 РАДОВИ У ЧАСОПИСИМА НАЦИОНАЛНОГ ЗНАЧАЈА

М51 Рад у врхунском часопису националног значаја (4x3=12)

После избора у звање ванредног професора

1. **Д. Радосављевић**, М. Стојковић, С. Јосиповић, А. Славковић, А. Поповић М. Ђолић, “*Друштвени, економски и еколошки аспекти транзиције линеарне у циркуларну економију на примеру отпада од хране*“, Ecologica, Научно-стручно друштво за заштиту животне средине Републике Србије, Vol. 29, N° 106 (2022) 266-272.
2. **Д. Радосављевић**, Милица Стојковић, Соња Јосиповић, Ана Славковић, Маја Ђолић, Ана Поповић, “*Холистички приступ у успостављању модела одрживе привреде: национална и европска перспектива*“, Ecologica, Научно-стручно друштво за заштиту животне средине Републике Србије, Vol. 29, N^o107 (2022); Рад прихваћен за штампу; потврда у прилогу.
3. М. Вуковић, С. Урошевић, **Д. Радосављевић**, “*Importance of presentation skills in contemporary business*“, Journal of Economics, management and Informatics, BizInfo (Blace), (2022), 87-93, ISSN: 2217-2769. e-ISSN: 2406-2324.
4. **Д. Радосављевић**, А. Јелић, А. Божић, А. Славковић, А. Поповић, Г. Тадић, “*Social challenges in education for sustainable engineering future-transformative guideline*“, Journal of Recycling and sustainable development, Field: Waste processing and Recycling Technologies, Technical Faculty in Bor, (2022) 77-83, Он лине ISSN 2560-3132, Принт ISSN 1820-7480.

М52 Рад у истакнутом националном часопису значаја (1x1,5=1,5)

Пре избора у звање ванредног професора

1. Г. Кокеза, С. Урошевић, **Д. Радосављевић**, “*Развој компетенција запослених као елемент менаџмента људских ресурса, са посебним освртом на текстилну индустрију*“, Текстилна индустрија, Београд, (2016) 56-64, YUISSN 0040-2389.

M60 ЗБОРНИЦИ НАЦИОНАЛНИХ НАУЧНИХ СКУПОВА

M61 Предавање по позиву са скупа националног значаја штампано у целини (1x1,5=1,5)

Пре избора у звање ванредног професора

1. Д. Радосављевић, В. Павићевић, “Образовање за одрживи развој“, II Конференција Одрживи развој и климатске промене (Ниш 2010), стр. 123-127.

M63 Саопштења са скупа националног значаја штампано у целини (6x1=6)

Пре избора у звање ванредног професора

1. Д. Бркић, О. Јовановић, Д. Радосављевић, Ј. Петровић, М. Стаменовић, “Потенцијал енергије ветра у Србији“, Зборник радова, 7. Симпозијум “Рециклажне технологије и одрживи развој“, Соко Бања (2012) 539-546, ISBN 978-86-80987-97-2.
2. В. Павићевић, М. Стаменовић, Д. Радосављевић, Б. Радовић, И. Клуз, “Вредновање инфраструктурних пројеката управљања отпадом у Републици Србији“, Политехника 2013 (2013), 527-534, ISBN 978-86-8598-060-6.
3. В. Павићевић, Д. Радосављевић, М. Стаменовић, “Поновна употреба и рециклажа амбалажног отпада у Србији“, Политехника (2015), 220-227, ISBN 978-86-7498-064-4.
4. Д. Радосављевић, З. Жујовић “Перманентно образовање запослених дипломираних инжењера у Србији“, IX Симпозијум Рециклажне технологије и одрживи развој, Универзитет у Београду, Технички факултет у Бору, Зајечар, (2014) 224-229.

После избора у звање ванредног професора

5. Р. Шеровић, В. Павићевић, Д. Радосављевић, “Менаџмент управљања отпадом“, Конференција Отпадне воде, комунални чврсти отпад и опасан отпад, Суботица 14-16. јун 2022. године, (2022).
6. М. Стојковић, Д. Радосављевић, С. Јосиповић, А. Поповић, В. Павићевић, М. Ђолић, “Циркуларна економија и одрживо управљање био-отпадом: друштвени, економски и технолошки аспекти“, Конференција Отпадне воде, комунални чврсти отпад и опасан отпад, Суботица 14-16. јун 2022 године, (2022).

M100 НАУЧНО-ИСТРАЖИВАЧКО, НАСТАВНО И СТРУЧНО-ПРОФЕСИОНАЛНО АНГАЖОВАЊЕ

M105 Учешће у међународном, научном или стручно-професионалном пројекту (1x3=3)

После избора у ванредног професора

1. Европска сарадња науке и технологије, пројекат COST CA 17133 (2018-2022) - Implementing nature based solutions for creating a resourceful circular city (Circular City Re.Solution), Европска комисија, Хоризонт платформа H2020. Координатор пројекта - Dr Guenter Langergraber, Институт за санитарно инжењерство, Беч, Аустрија (енгл. Institute of Sanitary Engineering, Vienna, Austria), <https://www.cost.eu/actions/CA17133/#tabsName:management-committee>

M107 Учешће у пројектима, студијама, елаборатима и сл. са привредом; учешће у пројектима финансираним од стране надлежног Министарства (3x1=3)

Пре избора у звање ванредног професора

1. Др Дарко Радосављевић је био ангажован на пројекту Министарства науке Републике Србије, бр. 1800, Транзиција друштва и привреде Србије у процесу глобализације и регионализације, на Институту друштвених наука, Београд 2001-2005.

После избора у звање ванредног професора

2. Од 2011-2019. године био је ангажован на пројекту Министарства науке, просвете и технолошког развоја Републике Србије, бр.Ш 45019, *“Синтеза, развој технологија добијања и примена наноструктурних мултифункционалних материјала дефинисаних својстава“*, Београд 2011-2019. године; (Од 2020 - године ангажован је на пројектним задацима у оквиру институционалног финансирања истраживања од стране Министарства просвете, науке и технолошког развоја под бројем 451-03-68/2022-14/200135).
3. За потребе Завода за унапређивање образовања и васпитања, као члан радне групе/комисије, 2019. године учествовао је у *“Припреми предлога програма наставе и учења за трећи и четврти разред општег средњег образовања и васпитања-Социологија“*, решење бр. 1524-П-3-2/2019.

ПРИКАЗ ОСТВАРЕНИХ НАУЧНО-СТРУЧНИХ РЕЗУЛТАТА

Научни радови др Дарка Радосављевића могу се сврстати у ужу област социологије, социологије образовања, социологије рада, одрживог развоја, социолошког аспекта у области заштите животне средине, екологије и развоја људских ресурса.

У раду М24-1 проучава се утицај технолошког развоја на поспешивање иновативности домаћих индустријских предузећа, будући да је индустрија и данас привредна грана на којој почива просперитет већине развијених земаља. Проучавање предметне проблематике подељено је на четири дела. У првом делу рада проучава се међусобна условљеност технолошког и привредног развоја, са посебним освртом на нужност стратегијског приступа у овој области. Други део рада посвећен је проучавању иновативности као основе технолошког развоја. Анализа одређених показатељи иновативности домаћих привредних субјеката изнета је у трећем делу рада, док је у последњем делу рада извршена анализа података добијених истраживањем утицаја технолошког развоја на подстицање иновативности домаћих индустријских предузећа, кроз проучавање улоге дипломираних инжењера у овом процесу. Циљ рада је да се укаже на значај и комплексност утицаја технолошког развоја на савремене услове пословања, као и да се на основу података добијених спроведеним истраживањем изврши анализа утицаја технолошког развоја на подстицање иновативности у домаћим индустријским предузећима. Аутори на крају рада дефинишу одређене мере које би требало предузети како би се постојећа, веома неповољна, ситуација у овој области побољшала.

У раду М52-1 аутори проучавају развој компетенција запослених, које представљају сво знање, способности и вештине које запослени поседују. Истиче се да услед промена условљених техничко технолошким прогресом захтеви у погледу компетенције запослених стално се мењају и проширују, па је неопходно дате компетенције перманентно развијати. Зато аутори указују да би процесу развоја компетенција запослених требало направити разлику између компетенција радника извршилаца и компетенција менаџера. Рад је конципиран тако да су у првом делу изнете главне карактеристике управљања људским ресурсима, док је други део рада посвећен дефинисању компетенција запослених и њиховом развоју. С обзиром на то да управљање људским ресурсима и развој компетенција запослених посебно значајну улогу имају у радно интензивним привредним гранама, у трећем делу рада указује се на специфичности развоја компетенција запослених у текстилној индустрији. Истраживање показује да би свој пословни успех предузећа текстилне индустрије требало да базирају на раду стручних кадрова, како у сфери саме производње, тако и у сфери управљања. Аутори на крају рада закључују да би посебну пажњу требало посветити адекватном управљању кључним кадровима, а то су текстилни инжењери и дизајнери. Менаџери текстилних предузећа требало би да поседују широко образовање, креативност, мултикултуралност и одговарајуће искуство и вештине из конкретне струке, затим способност брзог уочавања, закључивања и реаговања како у текућим, тако и у

критичним ситуацијама. Закључује се да све наведено може битно да допринесе дугорочном успешном пословању предузећа текстилне индустрије.

У раду М22-1 аутори полазе од чињенице да примена одређених технолошких поступака приликом производње неких производа често условљава и негативно дејство на запослене у датим процесима. Ниво негативног утицаја примене одређених технолошких процеса на запослене различит је у зависности од тога о којој индустријској грани се ради, као и у зависности од степена технолошке развијености конкретnog предузећа. У овом раду приказани су резултати вишекритеријумског рангирања укупно шеснаест различитих производних радних места у текстилним фабрикама које се баве производњом и прерадом конца на територији града Лесковца у Републици Србији, на основу шест параметара који се редовно мере и који дефинишу услове радне околине. Анализирани су услови радне средине, добијени мерењем параметара радне средине: температуре ваздуха и зоне комфора у зимском периоду (микроклима), утврђивањем присуства хемијских извора штетности и опасности које се појављују коришћењем опреме за рад, буке, присуства вибрација и нивоа осветљења на радном месту. Приликом дефинисања тежинских критеријума, узета је у обзир чињеница да сви параметри радне околине нису исте значајности, односно да немају сви исти утицај на здравље запослених. Рангирање је урађено помоћу “ЕЛЕКТРА“ методе. На основу резултата добијених примењеним истраживањем аутори закључују да добијени резултати показују да се ова метода може успешно користити за решавање наведених проблема, као и да дата сазнања могу да се примене у циљу побољшања услова на раду, поготово код радних места која су највише изложена штетним утицајима радне средине.

Тема монографије М42-1 је промена професионалне структуре и образовања запослених инжењера. Поред битних фактора транзиције, као што су економски, правни, политички, социјални, културолошки, психолошки и други, недовољно су истраживане промене у стручном усавршавању и образовању инжењера. У монографији су анализирани социолошки аспекти транзиционих промена у оном аспекту друштва, привреди, где су промене биле највеће, најзначајније и најманифестније. Преструктурирање привреде, оргазационе промене рада у предузећима, нове технологије и нова професионална структура запослених у привреди, као и нов начин рада и нови образовни и професионални захтеви јесу социолошки изазов. Задаци који су обрађени су истраживање спремности и обучености, као и неопходности перманентног образовања и стручног усавршавања дипломираних инжењера у условима нових технологија и нове организације рада. То је покушај сагледавања могућих социолошких одговора. Истраживање је обухватило и утицај модернизације технологије на образовно-професионални профил запослених инжењера. Анализирани су и карактеристике технолошких револуција (од прве до четврте) на промене професионалне структуре занимања инжењерске радне снаге и промене у образовању инжењера. Такође су истраживани утицаји технолошке модернизације на трансформацију рада, динамику измена образовног система, улогу и положај инжењера у савременим српским предузећима и корпорацијама у којима је спроведено истраживање. Такође, истражен је и утицај традиционалног и модерног концепта технолошког развоја производних снага и динамика транзиционих процеса у српском друштву и привреди. Резултатима добијеним истраживањима и изведном анализом утврђен је степен корелације који постоји између нивоа технолошке модернизације и промена у професионалној структури радне снаге српског друштва, могућност запослених за благовремену адаптацију на нови систем рада и потреба технолошког напретка и промене професионалне структуре радне снаге.

У радовима М63-3 и М63-5 истакнуто је да Национална стратегија одрживог развоја дефинише одржив развој као циљно-оријентисан, дугорочан (континуиран), свеобухватан и синергетски процес који утиче на све аспекте живота (економски, социјални, еколошки и институционални) на свим нивоима. Одрживи развој је оријентисан на израду модела који на квалитетан начин задовољавају друштвено–економске потребе и интересе грађана, а истовремено елиминишу, или значајно смањују утицаје који представљају претњу или штету по животну средину и природне ресурсе. Дугорочни концепт одрживог развоја подразумева

стални економски раст, али такав који осим економске ефикасности и технолошког напретка, већег учешћа чистијих технологија и иновативности целог друштва и друштвено одговорног пословања, обезбеђује смањење сиромаштва, дугорочно боље коришћење ресурса, унапређење здравствених услова и квалитета живота и смањење нивоа загађења на ниво који могу да издрже чиниоци животне средине, спречавање будућих загађења и очување биодиверзитета. Један од главних циљева управљања отпадом смањење количина отпада који се одлаже на депоније примарним одвајањем рециклабилног отпада да би се смањио негативан утицај на животну средину, климу и здравље људи, али и остварила економска корист. Одвојено сакупљање амбалажног отпада је у почетном стању у Србији, основано је неколико оператера амбалажног отпада. Кључни изазови су финансијски и организациони. Основни задаци су унапређење примарног одвајања амбалажног отпада и подизање јавне свести о значају и користима његовог смањења, примарног одвајања, поновног коришћења и рециклаже. Веома важно је и да Србија покуша да избегне намењену јој неперспективну судбину јефтиног извора секундарних сировина рециклажне индустрије за страни капитал (слично као у случају пољопривредних и шумских сировина). За значајно унапређење управљања амбалажним отпадом неопходно је поспешити активности које за циљ имају подизање нивоа свести и образовања становништва, посебно деце предшколског и основношколског узраста, о значају избегавања настајања и смањења количина рециклабилног отпада, посебно амбалаже, њеног примарног одвајања, поновне употребе и рециклаже; унапређење кадровских потенцијала оператера, рециклажне индустрије и јавних комуналних предузећа запошљавањем младих, школованих, стручних људи; озбиљније укључивање јавних комуналних предузећа у локалним самоуправама у примену система управљања амбалажом и амбалажним отпадом и интензивнији инспекцијски напор над применом Закона о амбалажи и амбалажном отпаду.

У радовима М45-1, М33-7, М339 и М33-10, указује се на то да је финансирање инфраструктурних пројеката управљања отпадом услов за одрживи развој. Према Националној стратегији Републике Србије за апроксимацију у области животне средине из 2011. године укупни трошкови је за примену правних тековина ЕУ у области животне средине износиће чак 10,6 милијарди евра. Домаћи извори финансирања су сопствена средства индустријског и енергетског сектора, републички буџет (Национални инвестициони план – НИП, Зелени фонд (раније Фонд за заштиту животне средине), буџети градова и општина и јавна комунална предузећа). Средства се још могу обезбедити и путем јавног–приватног партнерства, донација, кредита, међународне помоћи, страних улагања намењених за заштиту животне средине и средстава из инструмената, програма и фондова ЕУ, УН и међународних финансијских организација. Неопходно је осигурати максималан пријем средстава и ефикасно управљање свим расположивим финансијским средствима усмереним на унапређење инфраструктуре. Инструмент Европске Уније за претприступну помоћ (ИПА) успостављен је да омогући подршку неповратним средствима кроз пет компоненти: 1. помоћ транзицији и изградња институција – ИПА 1. компонента, 2. прекогранична сарадња – ИПА 2. Компонента, 3. регионални развој – ИПА 3. компонента, 4. развој људских ресурса – ИПА 4. компонента и 5. рурални развој – ИПА 5. компонента. У склопу припрема за стицање статуса државе кандидата за чланство у ЕУ, Република Србија се припремала за коришћење средстава ИПА 3. компоненте израдом програмских докумената која представљају основу и стратешки оквир за дефинисање и реализацију пројеката. Документи који су услов за коришћење средстава из ИПА 3. компоненте морају бити усклађени са стратешким националним и документима ЕУ. Билатерални донатори, међу којима су Шведска, Јапан, Холандија, Шпанија, Норвешка, Аустрија, Чешка, Немачка, Италија, Швајцарска, Велика Британија и Сједињене Америчке Државе, обезбедили су значајна средства за инфраструктурне пројекте у сектору заштите животне средине. Шведска је обезбедила помоћ за посебно важан пројекат „Подршка инфраструктурним пројектима у области животне средине“ којим је омогућено успостављање методологије за идентификацију и приоритетизацију инфраструктурних пројеката у области заштите

животне средине, као и јачање капацитета Одељења за управљање пројектима у оквиру Министарства животне средине, рударства и просторног планирања и службеника у локалној самоуправи да идентификују, припремају и управљају инфраструктурним пројектима. Уобичајно је да донатори траже неки облик финансијске обавезе корисника пројекта, најчешће у форми захтева за суфинансирање из сопствених извора. Такође, пружањем финансијске помоћи великим инфраструктурним инвестицијама, билатерални грантови могу имати важну улогу у мобилисању других извора финансирања. Висок ниво заштите животне средине представља основне циљеве уткане у Споразум о ЕУ, заједно са принципима одрживог развоја и интеграције заштите животне средине у све политике. Последње проширење ЕУ показало је колико је сложено стварање услова за потпуно поштовање прописа ЕУ који се односе на животну средину – посебно у ситуацији у којој тренутно заштита животне средине знатно заостаје у односу на ЕУ. Како би се превазишао овај изазов, неопходно је постојање одрживог напретка у три посебне области: пренос прописа ЕУ у области животне средине у националне прописе, успостављање административних капацитета за контролу и примену тих прописа, и изградња инфраструктуре која је неопходна да би се поштовали ти прописи. Ова три међусобно повезана питања су обрађена у Националној стратегији Републике Србије за апроксимацију у области животне средине (НЕАС), обједињујући и проширујући претходни рад и припремљене стратегије за приступање ЕУ и заштиту животне средине. Прелиминарна процена трошкова штете по животну средину у Србији показује да деградација животне средине проузрокује годишње трошкове за домаћу привреду која се креће од 4,4% (минимални сценарио) до 13,1% (максимални сценарио) бруто друштвеног производа (БДП). Искуства нових држава чланица ЕУ из Централне и Југоисточне Европе показују да су се у периоду пре приступања ЕУ њихова улагања у област животне средине кретала од 1,5 до 2,5% БДП-а, док су последњих година она у Србији само око 0,3% БДП-а. Идентификацијом нових инфраструктурних пројеката за целокупну територију Србије добиће се прецизнија слика која представља реалне потребе, и која је у складу са националним стратегијама. То ће омогућити да се унапреди програмирање фондова ЕУ и билатералних донатора али и да расподелу свих потенцијалних финансијских средстава прилагоде реалним потребама у наредном периоду. У процесу селекције инфраструктурних пројеката неопходно је установити критеријуме који ће омогућити вредновање, тј. приоритизацију пројеката и одлучивање о пријави за финансирање из доступних фондова ЕУ, потенцијалних међународних и домаћих извора финансирања.

Постоје три основна нивоа за оцењивање сваког пројекта – квалификација (елиминација), квалитет и зрелост (код оба рангирање на основу бодовања). У квалификационом процесу примењени су критеријуми који одлучују да ли пројекти могу бити укључени на списак потенцијалних пројеката. Уколико предлог пројекта испуњава захтеве квалификационих критеријума улази у процес бодовања и рангирања квалитета као и зрелости (спремности) пројекта. Критеријуми квалитета су: Заштита животне средине (поткритеријуми: утицаји на животну средину, утицаји на здравље и приоритет у заштити животне средине); Финансијски (поткритеријуми: инвестиција по становнику, обезбеђена средства и покривеност (повраћај) трошкова); Социо-економски (поткритеријуми: економска развијеност, приступачност инвестиције и ефикасност наплате комуналних услуга); Технички (поткритеријуми: потреба за инфраструктуром, сложеност пројекта, ризици на пројекту и демонстрациони потенцијал); и Институционални критеријуми (поткритеријуми: регионални аспект, власништво и надлежност над пројектом, институционални капацитет оператера и посвећеност општине/региона пројекту). Посебан критеријум је зрелост (спремност) пројекта која значи припремљену неопходну планску и техничку документацију и прибављене потребне дозволе. За побољшања инфраструктуре заштите животне средине неопходно је: јачати капацитете за припрему и реализацију пројеката на свим нивоима, припремати техничку документацију, обезбедити финансирање, повећати средства за финансирање и побољшати сарадњу између надлежних државних установа, донатора и

општина. Како се овај приступ буде развијао у дугорочан процес, он би требало да допринесе све већем броју спремних пројеката, односно избором приоритетних пројеката и њиховим усклађивањем са потребама заинтересованих страна, а то су државне установе, локалне самоуправе, међународни донатори и цивилно друштво.

У раду наведеном у приказу радова под бројем М33.4 аутор се бави једним од проблема у Београду, тј. утицајем саобраћаја на квалитет ваздуха и генерално заагађењем животне средине

У раду М33-6 истиче се изазов управљања водним ресурсима у одрживом развоју Републике Србије. Званични статистички подаци указују на следеће: од 2,5 милиона домаћинстава у Србији, 1,3 милиона је прикључено на систем јавне канализације; од 365 милиона м³ испуштених отпадних вода током 2009. године само 51 милион м³ је третиран (углавном само за примарне стандарде). Неопходно је постојање одрживог напретка у три посебне области: пренос прописа ЕУ у области животне средине у националне прописе; успостављање административних капацитета за примену и мониторинг тих прописа; и успостављање инфраструктуре која је неопходна како би се могли поштовати ти прописи. Садашњи прописи на пољу вода нису у потпуности усклађени са правним тековинама ЕУ, али кораци који су у том смислу предузети имају то за циљ. Србија се сада суочава, као многе друге земље које су раније постале државе чланице ЕУ, са суштинским изазовима у овом сектору, а најважнији су: потреба да се осигура интегрисано планирање и примена у сектору који има велики број интересних група; потреба да се обезбеди неопходна инфраструктура, укључујући и изградњу нових система и замену битних делова постојеће инфраструктуре – процењено је да инвестициони терет (према ценама из 2010. године) у региону износи 5,5 милијарди евра за апроксимацију сектора за воде; потреба да се обезбеди финансијска стабилност водопривредних предузећа тако да цена пословања, одржавања и замене опреме може да се постигне у будућности (потпуна надокнада трошкова). Кад је реч о уделу укупних трошкова у области животне средине, сектор за воде је далеко највећи.

Тема рада М33-8 је зелени дизајн, тј. значај примене еко–технолошких иновација у дизајнерској пракси. Зелени дизајн доприноси побољшасњу квалитета живота у градовима, унапредује урбанистичка решења и смањује пренасељеност. У раду су анализирани примери зеленог дизајна из осамдесетих и деведесетих година двадесетог века, са посебним освртом на употребу еко–технологија, чиме је истакнут значај примене технологија у процесу дизајнирања.

У раду М63-1, аутор ставља акценат на потенцијал енергије ветра у Републици Србији као и на недостатке коришћења овог обновљивог извора енергије.

У раду М63-4 се анализира постојеће стање у индустрији Републике Србије по питању људских ресурса. Како би се што ефикасније остварила конкурентска предност и бољи пласман на тржишту, у тренутцима све већих економских, социјалних и техничко-технолошких промена, управо је улагање у људске ресурсе. Наиме, образовање и усавршавање запослених како би задовољили потребе радних места, подразумева повезаност образовног система и тржишта рада, са акцентом да целоживотно образовање. Рад има за циљ да прикаже анализу стања усавршавања запослених инжењера у различитим индустријама, у Републици Србији. Резултати указују на стање формалног образовног система и на његову немогућност да одговори на потребе све већег техничко-технолошког развоја, па с тим у вези све већу потребу за улагањем у константно образовање запослених инжењера.

У раду М44-2 аутор анализира однос одлива мозгова и развоја индустрије и то у две равни. Најпре, одлив мозгова јесте последица недовољног развоја индустрије, али он је исто тако и услов обнављања њеног развоја који називамо реиндустријализација. Ослонац на бројну популацију интелектуалних емиграната може бити снажан чинилац у процесу свеукупног економског опоравка нашег друштва, посебно у процесу реиндустријализације. Аутор закључује да реиндустријализација најбоље оружје за заустављање “одлив мозгова“ за превазилажење економске и социјалне кризе.

У раду М33-11 се анализира значај и улога Националног оквира квалификација (НОК) у Србији. У светлу свеукупних реформских процеса образовања и остварења циљева дефинисаних у развојним документима Републике Србије, препозната је неопходност дефинисања НОК-а, који ће омогућити даље унапређење система образовања и тиме подржати даљи друштвено економски развој, као и развој појединца. НОК представља инструмент за идентификовање, креирање и разврставање квалификација у складу са захтевима учења, са циљем да се унапреди транспарентност, доступност, проходност и квалитет квалификација у складу са потребама тржишта рада и цивилног друштва. Квалификације, односно стандарди квалификација су саставни део Каталога националних квалификација.

У раду М33-1 констатује се да транзиција друштава југоисточне Европе претпоставља културне предуслове као нпр.: критичко преиспитивање традиције, преовладавање колективизма и окретање ка персоналној оријентацији у процесима јавног живота; једнакост грађана пред законом; развијање плуралитета идеја и алтернативних визија; однос према раду и сензибилитет за културне разлике. Друштва новог Балкана суочена су са схватањем и процесом ретрадиционализације као споном или чешће сударом социјалних дешавања прошлости и будућности.

У раду М33-2 разматра се став да модернизација постсоцијалистичких друштава па самим тим и у Републици Србији подразумева више динамичких процеса међусобне зависности који се успостављају у процесу производње и преко којих се остварује комплексна трансформација из етатистичког у демократски поредак модела развоја са европским системом вредности. Транзиција (и модернизација) пре свега подразумевају радикалну трансформацију етатистичког начина производње (у којима је била доминантна улога партијске државе) у начину производње па онда капитал-односа и тржине производње, тј., природа и карактер капитализма почивају на: приватној својини, капитал-односу, профиту, тржишној привреди као базичном принципу на којима објективно базира и сама доминација капиталистичког начина производње. У центру капиталистичког начина производње је профит, врховно добро и развојни циљ те фактички представља својеврсну диктатуру снага капитал-односа над снагама рада. За очекивати је да капиталистички начин производње изрази развој ових друштава у транзицији са јасно одређеном стратегијом модерне либералне демократије и модерне тржишне привреде, како би кренуле путем убрзаног и одрживог развоја.

У раду М33-3 констатује се да у време брзих технолошких промена и стицања знања, све је више присутан тренд перманентног и стручног образовања. Запослени, али и они који траже посао, све се више суочавају са потребама доквалификације и преквалификације током свог живота.

У раду М44-1 православље, које се изражава као свеукупност пуноће живота, разматра се преко: истине, светости и доброте. Такође, анализира се и позиција православља у односу на развој и противуречности друштва. Утицај православља на развој се изражава кроз проповеди о миру, јединству, љубави и слози међу људима. Бројни су разлози који утичу на религиозност појединца уопште и који условљавају сам настанак и одржавање религијске свести.

Предмет рада М33-5 је утицај модернизације производње на промене професионалне структуре радне снаге и улоге менаџмента у перманентном стручном образовању инжењера, као и у њиховој улози у заштити животне средине.

У раду М51-4 потврђује се да инжењери представљају носиоце промене у одрживом развоју. Способни да створе нове идеје и технолошка решења која служе друштву, сви инжењерски профили се суочавају са изазовима које носи “образовање за будућност“, не само формално, већ и неформално. Ново, прилагодљиво размишљање, социјална интелигенција, дизајнирање размишљања, интердисциплинарност, управљање когнитивним оптерећењем, виртуелна сарадња и умрежавање, као и нова медијска писменост, одређене су за седам кључних покретача за обликовање будућих инжењера. Поред специфично-стручног

знања, које је најчешће резултат формалног образовања, неопходно је радити на унапређењу организационих, управљачких и комуникационих способности, тзв. “меких вештина“, са циљем припреме мотивисаних и високо обучених стручњака за тржиште рада. У овом раду анализирани су релевантни критеријуми и кључни чиниоци (покретачи) за успостављање модела одрживог образовања у инжењерству.

У раду М51-2, одрживи развој се разматра са аспекта чињенице да је обележен великим изазовима, како по обиму тако и по хитности, као што су климатске промене, губитак биодиверзитета, исцрпљивање ресурса, екстремно сиромаштво и друштвена неједнакост. Ови проблеми су вишеструки, сложени и разноврсни и по својој природи испреплетени како у оквиру заштите животне средине, тако и у друштвеној и економској сфери. Концепт циркуларне економије је једини приступ природи–човеку–стварању који може да задовољи често супротстављене захтеве. Испуњавање циљева циркуларне економије истиче потребу за кружним приступима у управљању ресурсима, при чему се не сме занемарити значај друштвене компоненте. Разматран је и интегрисани приступ успостављања модела циркуларне економије (одрживе привреде) који укључује друштвене, економске и еколошке изазове.

У радовима М51-1 и М63-2 анализира се широко прихваћена линеарна пракса управљања отпадом. Она предлаже спаљивање или коначно одлагање пољопривредног отпада што доприноси загађењу животне средине, а потцењује биомасу као вредан природни ресурс. У овим радовима анализирана су питања загађења животне средине (воде, ваздуха и земљишта) насталих као резултат неадекватног управљања био-отпадом. Примена пољопривредних остатака (различитих по свом пореклу) као биосорбената за третман отпадних вода директно смањује укупну количину генерисаног отпада и смањује потенцијалне емисије гасова изазваних транспортом, третманом и/или одлагањем отпада. Друге (конвенционалне) могућности искоришћења пољопривредног отпада приказане су анализом технолошких поступака попут компостирања и анаеробне дигестије

У раду М51-3 акценат је стављен на усавшавање вештина презентације која је актуелно питање од давнина, а данас постаје неопходност у многим делатностима, посебно у контексту организације рада и самог рада. У савременом пословању, по мишљењу стручњака из ове области, способност презентовања идеја сматра се важном особином запослених. Професионалне презентације, у ствари, представљају значајан и уобичајен метод ширења информација. Вештине презентовања су у случају наставника, истраживача и научника, који су на почетку своје професионалне каријере, прави изазов. Оне понекад изазивају и велику анксиозност. У овом раду се разматрају различити аспекти вештине презентовања, релевантни како за пословне људе, тако и за истраживаче и научнике. Суштина рада је анализа фактора који утичу на квалитет презентације за различите сврхе. Становиште аутора је да се вештине презентовања, попут других вештина, могу научити и развијати кроз праксу. Динамично пословно окружење и стални развој модерне технологије приморавају запослене, посебно на менаџерским позицијама, да се стално мењају и унапређују своје личне вештине и компетенције. Развој метода за побољшање вештина презентације посебно користи савременим менаџерима будући да се од њих очекује да буду вешти презентери својих идеја. Запослени не морају да поседују вештине презентовања, те вештине могу да науче и да их развију. Комуникацијске вештине и њихови ефекти су једни од важнијих фактора успеха у савременом пословању. Способност израде презентације производа и услуга, као и вођење пословних разговора пресудни су за успех у професионалном окружењу. Може се рећи да је способност презентовања вештина којом се представља одређена идеја или знање публици на најефикаснији начин. Захтеви који се постављају пред комуникатора (говорника) своде се на придобијање пажње публике, показивање емоционалне интелигенције, што се огледа кроз управљање својим емоцијама и препознавање и управљање емоцијама публике.

У раду М23-1 потврђује се да управљање знањем представља начин на који организација креира, одржава и дели знање. Оно представља интегралну функцију пословања многих компанија које свој успех граде креирањем нових знања које расподељују

у оквиру организације и интегришу у нове технологије и производе. Разумевање дељења знања појавило се као кључно истраживачко подручје у односу на широко поље истраживања трансфера технологија и иновација. У раду се истиче значај знања и стручности као кључних ресурса предузећа и националне економије. Такође, указује се на различите врсте знања и моделе креирања и коришћења знања. Дељењем–преношењем знања, индивидуално знање се трансформише у организационо и доприноси побољшању перформанси компаније. Програм управљања знањем није могуће да опстане самостално на нивоу групе у оквиру организације. Одговарајућа сарадња и комуникација прожета кроз целу структуру компаније даје основа за развој управљања знањем. Промена и адаптација почиње индивидуално, сваки запослени има одређену сферу утицаја у односу на сопствено знање и управо ту почиње култура дељења знања. Стицање знања и промоција основних појмова дељења знања неопходно је да се изводи у оквиру образовних институција као део курса, али и да културу упражњавају запослени у овим установама дајући на тај начин пример ученицима и студентима. Рано упознавање појединаца са овом културом унапредило би и много других ствари поред дељења знања. Организације би онда запошљавале потпуно едуковани кадар који је основа за постизање успеха. Савремене технологије, пословање и тржишта диктирају трендове улагања у нематеријалне компетенције сваке организације. Унапређењем организационе културе, међуљудских односа и развојем културе дељења знања организације ће стећи компетентну предност. Напредак технологија олакшаће циљеве организација, али људски фактор опет иманајзначајнију улогу. Изузетно је важно да организације у нашој земљи раде на унапређењу међуљудских односа, мењају структуру и ставове, брину о својим запосленима јер тиме осигуравају свој опстанак и будућност. Развој људских ресурса, система мотивисања и награђивања које се базира на нематеријалним стварима је изазов сваке организације која жели да стекне конкурентску предност и одржи се на тржишту.

У раду М44-4 је анализирана трећа и четврта научно-технолошка револуција које су проузроковале радикалне промене у професионалној структури и мобилности радне снаге. Болоњска декларација, као неизоставни део глобализације образовања, утицала је и на пораст мобилности високообразовне стручне радне снаге. У центру истраживања је улога, значај и последице перманентног образовања и мобилности стручне радне снаге по развој привреде Републике Србије. Посебан акценат ће бити на сагледавању мотива, узрока и чиниоца за одлив мозгова. Трендови иселјавања у региону су несумњиво забрињавајући. Раније је било речи опотенцијалном нарушавању база знања и вештина националних образовних система. Данас су ове, некада опасности, постале сурова реалност. Велики број наших студената одлази на стручне праксе и усавршавања у иностранство услед немогућности стицања нових знања и вештина, и остаје у иностранству због унапред пружених прилика, обећаног посла од стране фирми и компанија које их стипендирају. Мигрирање студената негативно утиче на демократију у земљи услед одласка младих и компетентних људи у приватном и јавном сектору и финансијску нестабилност. Први корак при решавању проблема је препознавање проблема. Након дугогодишњег неприхватања да постоји проблем одлива мозгова у Републици Србији, коначно долази до постепеног прихватања присуства, па су предложене мере и стратегије у њиховом решавању. Ипак, потребно је поставити питање који се односе на узрочнике који су довели до одласка младих висококвалификованих људи на рад у иностранству.

Лош квалитет живота и ниска стопа запослених су свакако главни фактори и прве промене треба да се односе управо на њих. Промене које су од круцијалног значаја укључују бољу комуникацију између сектора образовања и запошљавања.

Повратак у Србију након стечених диплома у иностранству такође може бити проблематичан. Зато је потребно променити законску регулативу којом ће бити омогућено брже признавање диплома и повратак младе популације на рад у својој земљи.

Наравно, данашње време подразумева умрежавање са читавим светом у циљу напредовања и ширења знања, али како би дошло до размене знања већим интензитетом,

експерти са високим научним звањем не треба запошљавати на позицијама у високообразовним установама Србије.

Сви претходно наведени проблеми настали су као последица потребе за променама у целој земљи. Истина је да је одлив мозгова врло изражен у Србији и како би био заустављен или барем, за почетак, успорен, потребно је фокусирати се на постизање боље економске ситуације, запошљавањем и праксама младих који би заиста имали прилику да своја стечена знања примене у пракси, уз обезбеђене адекватне радне услове. Привлачењем и задржавањем младих високообразованих лица, студената, могуће је дугорочно обезбедити постанак стабилне земље која би захваљујући свим својим квалитетима парирала развијеним земљама у иностранству. Ипак, за то су потребна велика улагања која држава још није спремна да искористи у циљу напретка земље, а новац који издваја није довољан да барем успори одлив мозгова из Србије.

У раду М24-2 се потврђује чињеница да рурални развој представља један од најбитнијих елемената укупног привредног развоја. Посебно велики утицај на брзину и структуру руралног економског раста, поред погодности амбијента руралних области, има ниво развијености предузетништва, који је уско повезан са расположивим људским капиталом одређеног подручја. У раду је дат преглед стране и домаће литературе која се бави проблематиком руралног развоја и која указује на неопходност и значај остваривања чвршће повезаности руралних погодности амбијента са социо-економским развојем руралних области. Такође су приказани резултати истраживања која су спроведена у циљу формулисања релевантних модела економског раста руралних области у XXI веку. Циљ рада је да укаже на значај и могућност имплементације успешних модела руралног економског раста у Републици Србији. Извршена је анализа утицаја људског капитала и предузетничких активности на процес привредног раста и развоја руралних подручја, која су добила на значају последњих година. Посебно се указује на нове приступе у руралном развоју који подразумевају уважавање веома значајне улоге људског капитала и предузетништва у овом процесу. Предузетништво се посматра као спона између природних погодности, знања, вештина, компетенција и других способности становништва и предузетничких подухвата који резултирају у интензивнијем економском расту руралних подручја. Сматра се да реализација адекватног развоја руралних подручја подразумева примену таквог модела раста који може да интегрише амбијенталне погодности руралних подручја, људски капитал и предузетничке елементе и да их усмери ка реализацији економског раста одређеног руралног подручја. Анализирана истраживања указују да приликом иницирања бржег привредног раста руралних подручја одговарајућа пажња мора бити посвећена како адекватним улагањима у област истраживања и развоја, тако и подстицању и развоју предузетничких активности. Када је домаћа привреда у питању закључује се да постоје многобројни негативни фактори руралног развоја (неповољна демографска и образовна структура становништва, недовољна диверзификација економских активности, низак квалитет јавних услуга, низак ниво предузетничких активности руралног становништва, низак доходак по глави становника) који спречавају искоришћење развојног потенцијала домаћих руралних погодности амбијента, тако да у будућности треба радити на њиховом отклањању. За обезбеђење квалитетнијег руралног привредног и друштвеног развоја Републике Србије, потребно је створити одговарајући институционални амбијент (локалне образовне и финансијске институције) које ће пружити подршку развијању знања и вештина руралне популације, као и подршку за покретање нових и успешно вођење постојећих руралних предузетничких пословних подухвата.

У раду М44-3 предмет изучавања је процес управљања интелектуалним капиталом у циљу унапређења пословања привредних субјеката. У првом делу рада разматрају се карактеристике образовања, науке и технологије као основе стицања знања, које представља један од најважнијих привредних ресурса данашњице и које чине основу интелектуалног капитала привредних субјеката. У другом делу рада проучавају се карактеристике предузећа, која су се определила да дугорочно креирају, примењују развијају знање у свом пословању, а

посебан акценат стављен је на улогу и значај иновативности у датом процесу. Како процесу развоја интелектуалног капитала није својствено да се спонтано одвија, у трећем делу рада разматрају се главне одлике процеса управљања интелектуалним капиталом у привредним субјектима. У последњем делу рада на основу истраживања изведена је анализа неких аспеката процеса управљања интелектуалним капиталом у домаћим индустријским предузећима. У раду се закључује да интелектуални капитал представља један од најзначајнијих фактора пословног успеха и домаћих привредних субјеката и да је услед тога, процесом креирања примене и развоја датог капитала неопходно и адекватно управљати истим. Такође се закључује да у домаћој привреди и у домаћим привредним субјектима интелектуалном капиталу није посвећена адекватна пажња, што за последицу има лошије резултате њиховог пословања и слабију конкурентску позицију.

У раду М33-14 се указује на тренд стручног образовања које постаје све присутније у времену брзог технолошког развоја и стицања нових знања. Данас ниједан појединац не може да се бави истим послом током целог радног века без континуиране обука и провера усвојеног знања. Изазов је у томе што се технологија убрзано развија а стандардипоштравају, захтевајући од запослених да иду у корак са временом, науком и захтевима послодавца. Циљ овог рада су начини управљања људским ресурсима и колико је адекватно управљање кључно за успех компаније. Свакој штампарији која жели да се успешно, конкурентно и легално шири потребан је добар програм људских ресурса. Суочавање са низом изазова може бити тешко, али на крају задовољавајуће и исплативо. Индустрија је несумњиво једна од привредних области која захтева сталну обуку и образовање људи, посебно када се има у виду технички развој и нови захтеви. Нажалост, у Републици Србији није створена стална обука кадрова, због недостатка новца за ову намену. Свакако има изузетака, као што су компаније које улажу у образовање запослених, менаџера, инжењера. Обуке се одржавају интерно и екстерно, а усмерене су на нове стандарде и нове технологије. Такође, очекује се да ће систем дуалног образовања који се примењује у Републици Србији помоћи у обуци ново запослених и ширењу пословања.

У раду М33-13 и М61-1, констатује се да су образовање и одрживи развој међусобно повезани док људи широм света изражавају снажну жељу за бољим образовањем, школовање остаје недовољно финансирана и недовољно приоритетна област током целог развоја. Када образовање ипак дође на дневни ред, улагања су у великој мери усмерена на проширење приступа формалном образовању, а не на фокусирање на основну вредност образовања као алата за развој у оквиру шире заједнице глобалног развоја. Организације академских институција такође имају значајну улогу у смислу истраживања и образовања и могу послужити као узор за одрживо понашање. Високо образовање може поставити темеље за одрживију будућност као веома значајан фактор. Образовање за одрживи развој има потенцијал да промени нашу судбину. Континуирана подршка владе, одговарајући прописи и закони, одговорно деловање појединаца и заједнице и, што је најважније, дубоко саосећање према нашем свету, све ће то помоћи да се олакшају тренутна глобална питања животне средине. Свеобухватни циљ деценије је да се интегришу принципи и политике одрживости у све делове образовања, чиме се подстичу обрасци животног стила ка одрживијој заједници и животној средини. Овај облик образовања се протеже изван учионице. Оно што дете научи током овог процеса не треба препустати случају; то мора да примени цела породица. Очување воде и енергије мора свима постати друга природа. Појединци и заједнице морају уложити више напора да ограниче загађење, често рециклирају и користе јавни превоз како би нагласили вредност одрживијег живота. Оптимална платформа за децу да вежбају и искусе оно што уче да прилагоде је у њиховом дому и заједници.

У раду М63-6 се потврдило да менаџмент у области управљањем отпадом мора више примењивати Закон о управљању отпадом ("Сл. гласник РС", бр. 36/2009, 88/2010, 14/2016 и 95/2018). Управљање отпадом дефинисано је као делатност од општег интереса. Оно треба да се изводи на начин којим се обезбеђује најмањи ризик по угрожавање живота и здравља

људи, као и животне средине. Менаџмент у управљању отпадом детаљно је објашњен кроз анализу планирања у управљању отпадом, складиштење, третман и одлагање отпада, управљање комуналним отпадом, опасним отпадом и посебним токовима отпада. Посебан значај је дат пословима управљања отпадом у привредним организацијама кроз вођење евиденције о отпаду.

Рад М33-12 наводи изазове управљања отпадом у одрживом развоју Републике Србије. Веома слаб ниво инфраструктуре и нивоа услуга захтева да унапређење управљања отпадом треба посматрати као дугорочни циљ, за шта ће врло вероватно морати да се тражи и прелазни период. Кључни изазови се односе на финансирање и организацију. Озбиљнија ограничења се јављају из потребе да се осигура да трошкови пословања и одржавања буду обезбеђени. Ако се ти трошкови не испуне, резултат би био да систем управљања отпадом постане финансијски неодржив, што би током времена довело до погоршања како услуга, тако и стања животне средине. Процењени оперативни трошкови заснивају се на претпоставкама ефикасне примене Националне стратегије управљања отпадом. Од садашњег уређења у коме су услуге управљања отпадом организоване на нивоу општина и пружене од стране малих вишенаменских јавних комуналних предузећа се не може очекивати да се постигне неопходна ефикасност економије. Управо зато, регионализација система општинског управљања отпадом представља предуслов за ефикасну имплементацију, али, у одсуству регионалне управе то укључује знатне политичке и институционалне изазове. Потреба да се ограниче посебно оперативни, али и инвестициони трошкови има две главне последице. Прва истиче краткорочно и средњорочно одлагање отпада на регионалне санитарне депоније као главну опцију, а друга се односи на значај подизања свести јавности о значају и користима смањења, раздвајања на месту настајања и рециклирања отпада.

Ђ. АКТИВНОСТ У ОКВИРУ АКАДЕМСКЕ И ДРУШТВЕНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ

312 Руковођење организационим јединицама факултета (11x1=11)

Пре избора у звање ванредног професора (7 x1=7)

1. Секретар Катедре за друштвене науке од 2002–2017
2. Заменик шефа Катедре за друштвене науке од 2012–2017

После избора у звање ванредног професора (4 x1=4)

3. Секретар Катедре за друштвене науке од 2017–2022
4. Заменик шефа Катедре за друштвене науке од 2017–2022

313 Учешће у раду стручних тела и организационих јединица факултета и/или Универзитета (37x0,5=18,5)

Пре избора у звање ванредног професора (23x0,5=11,5)

1. Члан Наставно-научног већа од 2002–2017
2. Председник комисије за попис имовине на Катедри за друштвене науке, ТМФ, 2004–2017
3. Члан комисије за промоцију ТМФ, 2012–2017

После избора у звање ванредног професора (14x0,5=7)

4. Члан Наставно-научног већа од 2017–2022
5. Председник комисије за попис имовине на Катедри за друштвене науке, ТМФ, 2017–2022
6. Члан комисије за промоцију ТМФ, 2017–2022
7. Члан Комисије за дисциплинску одговорност студената, од 2022 –
8. Члан Комисије за стручну праксу Технолошко-металуршког факултета Универзитета у Београду, од 2022 –

321 Експерт одређеног Министарста Републике Србије или земље у окружењу или међународних организација (1x3=3)

Пре избора у звање ванредног професора

1. За потребе Министарства просвете, науке и технолошког развоја је као експерт Светске банке урадио истраживање под називом “*Иновативне и истраживачке стратегије у области друштвених и хуманистичких наука*“ (поднет извештај 2015. године).

323 Члан неке комисије одређеног Министарста Републике Србије (2x1=2)

Пре избора у звање ванредног професора

1. Од јануара 2015. године члан је Стручног тима за израду Националног оквира квалификација у Републици Србији при Министарству просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, решење бр. 119-01-399/2014-06

После избора у звање ванредног професора

2. За потребе Завода за унапређивање образовања и васпитања, као члан радне групе/комисије, 2019. године учествовао је у “*Припреми предлога програма наставе и учења за трећи и четврти разред општег средњег образовања и васпитања-Социологија*“, решење бр. 1524-П-3-2/2019.

344 Члан научног/организационог одбора националних научних скупова (2x0,5=1)

Пре избора у звање ванредног професора

1. Организациони одбор “*Међународног симпозијума из области целулозе, папира, амбалаже и графике*“, јун 2017., Златибор, Република Србија.

После избора у звање ванредног професора

2. Научни одбор, “*Политехника 2021*“, Научна конференција са међународним учешћем Политехника 2021, Република Србија, <https://strucniskup.politehnika.edu.rs/en/>

356 Рецензија монографских издања националног карактера, уџбеника и помоћних уџбеника (1x4=4)

Пре избора у звање ванредног професора

1. Рецензент помоћног уџбеника “*Принципи инжењерства*“, који служи као допунска литература на предмету Принципи инжењерства на Факултету за инжењерски менаџмент, Београд, 2014. године, ISBN 978-86-89691-03-0.

357 Рецензент у часопису категорије М20 (9x0,5=4,5)

Пре избора у звање ванредног професора (3x0,5=1,5)

1. Социологија; рецензиран 1 рад; (ISSN 0038-0318, М23); и
2. Социолошки преглед; рецензирана 2 рада; (ISSN 0085-6320).

После избора у звање ванредног професора (6x0,5=3)

1. Социолошки преглед; рецензирана 4 рада; (ISSN 0038-0318, М23);
2. Научна конференција са међународним учешћем “*Политехника 2021*“ Република Србија, <https://strucniskup.politehnika.edu.rs/en/>; рецензирана 2 рада.

380 Сарадња са другим високошколским, научно-истраживачким, развојним установама у земљи и иностранству (4x0,3=1,2)

Пре избора у звање ванредног професора

На основу споразума између Машинског факултета у Београду и Технолошко-металуршког факултета у Београду био ангажован на извођењу вежби из предмета Социологија и економија на Машинском факултету Универзитета у Београду 2006/07 и 2007/08.

На основу споразума између Машинског факултета и Технолошко-металуршког факултета Универзитета у Београду био ангажован на извођењу предавања из предмета Социологија и економија на Машинском факултету Универзитета у Београду 2013/14, 2014/15, 2015/16.

После избора у звање ванредног професора

Од школске 2013/14 године па до данас на основу споразума између Високе струковне школе Београдска политехника (некадашњи назив), сада Академија техничких струковних студија Београд и Технолошко-металуршког факултета Универзитета у Београду, изводи наставу из предмета Одрживи развој и животна средина и Социологија и пословне комуникације.

Од школске 2021/22 године на основу споразума између Факултета политичких наука у Београду и Технолошко-металуршког факултета у Београду изводи наставу из предмета Економија животне средине и природних ресурса.

383 Чланство у комисијама других високошколских или научноистраживачких установа у иностранству, или у земљи (2x2=4)

1. М. Кадијевић, *“Политика снабдевања природним гасом у европским државама“*, Факултет политичких наука, Универзитет у Београду, (2021).
2. М. Вујић, *“Позиција животне средине у социо-политичким формама развоја западне цивилизације“*, Факултет политичких наука, Универзитет у Београду, (2022).

385 Руковођење или чланство у органима или професионалним удружењима националног нивоа (385=1x0,2=0,2)

1. Члан Српског социолошког друштва, 2005 –

Е. ЦИТИРАНОСТ

Према Scopus бази, др Дарко Радосављевић има 17 цитата (без аутоцитата) у научној литератури (на дан 01.08.2022. године).

Ж. ЗБИРНИ ПРЕГЛЕД ОСТВАРЕНИХ РЕЗУЛТАТА

На основу ПРАВИЛНИКА О МИНИМАЛНИМ УСЛОВИМА ЗА СТИЦАЊЕ ЗВАЊА НАСТАВНИКА НА УНИВЕРЗИТЕТУ У БЕОГРАДУ (“Гласник Универзитета у Београду“ бр. 192/16, 195/16, 199/17, 203/18 и 223/21)

УСЛОВИ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

ОБАВЕЗНИ услови за избор у звање ванредног професора:

Искуство у педагошком раду са студентима. **ДА**

1. Позитивна оцена педагошког рада добијена у студентским анкетама током целокупног протеклог изборног периода. **ДА**
2. Објављен један рад из категорије М21, М22 или М23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. **ДА**
3. Објављен један рад из категорије М24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М21, М22 или М23 може, један за један, да замени услов из категорије М24 или М51. **ДА**
4. Објављених пет радова из категорије М51 у периоду од избора у претходно звање из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М24 може, један за један, да замени услов из категорије М51. **ДА**
5. Цитираност од 10 хетеро цитата. **ДА**
6. Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33. **ДА**
7. Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије М61 или М63. **ДА**
8. Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање. **ДА**
9. Резултати у развоју научнонаставног подмлатка. **ДА**
10. Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације. **ДА**
11. Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама. **ДА**

На основу ПРАВИЛНИКА О МИНИМАЛНИМ УСЛОВИМА ЗА СТИЦАЊЕ ЗВАЊА НАСТАВНИКА НА УНИВЕРЗИТЕТУ У БЕОГРАДУ (“Гласник Универзитета у Београду“ бр. 192/16, 195/16, 199/17, 203/18 и 223/21)

Члан 9.

Сматраће се да је кандидат који је објавио рад који доноси исти или већи број М бодова предвиђених Правилником о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача од оног који носи рад који се захтева као минимални услов за избор у одређено звање, а који се не наводи у овим минималним условима (нпр. М11–М14 или М41–М45), тај услов испунио.

Минимални квантитативни услови за избор у редовног професора су:

$$M23+M24+M33(2)+M51(5)+M63(2) \geq 26$$

Остварени квантитативни услови за избор у редовног професора су:

$$M23+M24+M33(2)+M42(1)+M51(4)+M44(3)+M45+M63(2) \geq 37,5$$

Изборни услови за избор у звање редовног професора за Друштено хуманистичко поље су дефинисани у табели Г2.

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ

Назив резултата	Минимални услови	Остварени услови	Број поена
Објављен један рад из категорије М21, М22 или М23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира.	M23 (1)	M23 (1)	4
Објављен један рад из категорије М24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира.	M24 (1)	M24 (1)	4
Објављених пет радова из категорије М51 у периоду од избора у претходно звање из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М24 може, један за један, да замени услов из категорије М51* * ПРАВИЛНИК О МИНИМАЛНИМ УСЛОВИМА ЗА СТИЦАЊЕ ЗВАЊА НАСТАВНИКА НА УНИВЕРЗИТЕТУ У БЕОГРАДУ („Гласник Универзитета у Београду“ бр. 192/16, 195/16, 199/17, 203/18 и 223/21), Члан 9. Сматраће се да је кандидат који је објавио рад који доноси исти или већи број М бодова предвиђених Правилником о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научно-истраживачких резултата истраживача од оног који носи рад који се захтева као минимални услов за избор у одређено звање, а који се не наводи у овим минималним условима (нпр. М11–М14 или М41–М45), тај услов испунио.	M51 (5)	M51 (4)	4x3=12
Монографија националног значаја	M42 (1)	M42 (1)	1x7=7
Објављен један рад из категорије М44 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира.		M44 (2)	2x3=6
		M45 (1)	1,5
Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33	M33 (2)	M33 (2)	2x1=2
Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије М61 или М63	M63 (2)	M63 (2)	2x0,5=1
Укупно остварено поена	29		37,5

Табела Г2

ИЗБОРНИ УСЛОВИ (минимално 2 од 3)	Ближе одреднице (најмање по једна из 2 изборна услова)
<p>1. Стручно професионални допринос</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству. 2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа. 3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама. 4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.
<p>2. Допринос академској и широј заједници</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира. 2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству. 3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава. 4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке. 5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.
<p>3. Сарадња са другим високошколским, научно-истраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Руководићење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама. 2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научно-истраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача. 3. Руководићење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа. 4. Учешће у програмима размене наставника и студената. 5. Учешће у изради и спровођењу заједничких студијских програма 6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству.

Категорија М	Број радова		Бод	Број бодова	
	Укупно	Пре избора за ванредног професора		Укупно	После избора за ванредног професора
M22	1	1	5	5	-
M23	1	-	4	4	1
M24	2	1	4	8	1
M33	14	12	1	14	2
M42	1	-	7	7	1
M44	4	2	3	12	2
M45	1	-	1,5	1,5	1
M51	4	-	3	12	4
M52	1	1	1,5	1,5	-
M61	1	1	1,5	1,5	-
M63	6	4	0,5	3	2
M105	1	-	3	3	1
M107	3	1	1	3	2
Укупан број остварених бодова категорије М					
Пре избора за ванредног професора			После избора за ванредног професора		
33			42,5		

Категорија П	Број радова		Бод	Број бодова	
	Укупно	Пре избора за ванредног професора		Укупно	После избора за ванредног професора
П21	6	3	5	15	3
П31	1	1	10	-	-
П32	1	1	5	-	-
П42	2	-	2	4	2
П46	3	3	0,5	-	-
П48	4	-	0,5	2	4
Укупан број остварених бодова категорије П					
Пре избора за ванредног професора			После избора за ванредног професора		
31,5			21		

Категорија З	Број радова		Бод	Број бодова	
	Укупно	Пре избора за ванредног професора		Укупно	После избора за ванредног професора
312	11	7	1	11	4
313	37	23	0,5	18,5	14
321	1	1	3	3	-
323	2	1	1	2	1
344	2	1	0,5	1	1
356	1	1	4	4	-
357	9	3	0,5	4,5	6
380	4	2	0,3	1,2	2
383	2	-	2	4	2
385	1	1	0,2	1	-
Укупан број остварених бодова категорије З					
Пре избора за ванредног професора			После избора за ванредног професора		
29,3			20,1		

Укупан оставрени квалитативни и квантитативни број бодова др Дарка Радосављевића након избора у звање ванредног професора износи:

$$M + П + З = 42,5 + 21 + 20,1 = 83,6$$

3. ЗАКЉУЧЦИ И ПРЕПОРУКЕ КОМИСИЈЕ

Др Дарко М. Радосављевић је свој двадесеттворогодишњи радни стаж провео на Технолошко-металуршком факултету у Београду у звању асистента-приправника, асистента, доцента и ванредног професора. Комисија оцењује да је у том периоду кандидат постигао резултате од изузетног значаја у области Социологије. О научно-истраживачком раду Др Дарка М. Радосављевића говори већи број штампаних научних и стручних радова, учествовање у изради пројеката, објављен један уџбеник, један помоћни уџбеник и монографија националног значаја. Значајан је његов педагошки допринос на школовању младих кадрова где је био ментор и члан комисије на завршним и дипломским радовима, као и члан комисије у докторским радовима.

Кандидат успешно изводи наставу на свим нивоима студија, а значајан допринос је дао у побољшавању наставе, спровођењу нових концепата у вези унапређења постојећих програма наставе на предметима на којима је био ангажован, као и ангажовању на усвајању и реализацији нових програма и предмета, како на основним, тако и на мастер и докторским студијама.

Своју стручну активност је показао у низу активности и сарадњи са ресорним Министарством и сарадњом са другим високошколским установама.

Из приказаних резултата у домену наставе, педагошких квалитета, научно-истраживачког рада, стручних и друштвених активности, може се закључити да је др Дарко М. Радосављевић дао свој пуни допринос у свим видовима делатности.

На основу свега изнетог Комисија сматра да др Дарко М. Радосављевић, ванредни професор Технолошко-металуршког факултета у Београду, испуњава све законом предвиђене услове за избор у звање редовног професора за област Социологија и са задовољством предлаже Изборном већу Технолошко-металуршког факултета у Београду да овај предлог усвоји и да га изабере у звање редовног професора за област Социологија.

Београд, 28. септембар 2022. год.

КОМИСИЈА

Др Гордана Кокеза, редовни професор
Универзитет у Београду, Технолошко-металуршки факултет

Др Наталија Јовановић, редовни професор
Универзитет у Нишу, Филозофски факултет

Др Владимир Вулетић, редовни професор
Универзитет у Београду, Филозофски факултет

Др Слободан Миладиновић, редовни професор
Универзитет у Београду, Факултет организационих наука

Др Урош Шуваковић, редовни професор
Универзитет у Београду, Учитељски факултет